

Arrest

nr. 136 771 van 22 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANDEVOORDE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Dinsoor en te behoren tot de clan Dabarre (>Waaq bare > Herow kerow > Reer Sidi > Reer Mohamed >Reer Alim > Reer Hassan > Reer Adam). U werd geboren op 2 februari 1992 in de stad Dinsoor en woonde er uw hele leven.

U trouwde in februari 2012 met (M.A.B.). Hij was bestuurder van openbaar transport dat van Dinsoor naar Misra reed. Uw man werd door Al Shabaab opgepakt op 7 mei 2013. U ging naar de clanoudste om te informeren of hij iets kon doen. Toen bleek dat de clanoudste niets kon doen, ging u ook naar het politiebureau om u te informeren over de toestand van uw man. Op 8 mei, in de avond, werd u bij u thuis door twee mannen van Al Shabaab opgezocht. Ze zeiden dat u moest trouwen met iemand van Al Shabaab en dat u op 10 mei 2013 naar de Al Shabaab rechtbank moest gaan. U vertelde dit aan uw

vader die besloot dat u het land moest verlaten. U verliet op 9 mei 2013 Somalië en ging naar uw schoonbroer (broer van uw man) die in Nairobi woonde. Van daaruit kon u op 23 juni 2013 Kenia verlaten en arriveerde u in België op 24 juni 2013. U vroeg de volgende dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoor CGVS, dd 27/03/2014 en 26/06/2013, p 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd ten eerste vastgesteld dat uw kennis met betrekking tot de socio-politieke situatie in Dinsor zeer beperkt en daarenboven niet correct is. U verklaart dat uw vader truckchauffeur was, (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 5) dat uw broer een winkel had in Dinsor (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 7), dat u buitenshuis kwam om naar de markt te gaan (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 8), dat u uw familie in Misra opzocht (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 10) en dat u bovendien gedurende drie maanden, in 2011, Engelse lessen in een privé-school kreeg (zie gehoor CGVS, dd 27/03/2014, p 4). Dat u een beperkte leefwereld had in de Somalische maatschappij, kan aldus niet worden aangenomen: u verplaatste zich buitenshuis, u kreeg de gelegenheid om privé-onderwijs te krijgen en zowel uw vader als uw broer moeten uitgebreid op de hoogte zijn geweest van de socio-politieke toestand.

U slaagt er weliswaar in om een zeer summier overzicht te geven van de gebeurtenissen in Dinsor, echter wanneer er dieper wordt ingegaan op bepaalde aspecten, die uw dagelijkse leven zouden beïnvloeden, ontbeert u essentiële kennis. Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt 'waren er ooit buitenlandse troepen in Dinsor?' zegt u 'neen' wanneer u vervolgens expliciet wordt gevraagd 'De Ethiopiërs, zijn ze nooit in Dinsor geweest?' zegt u 'Die heb ik niet gezien.' (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 14). Het is niet mogelijk dat u, die leefde in Dinsor, niet op de hoogte was van de Ethiopisch inmenging. Zeker wanneer uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat **mede dankzij deze Ethiopische troepen Al Shabaab werd verdreven uit Dinsor in de nacht van 16 december 2012. Het teistert bovendien elke geloofwaardigheid dat u verklaart dat Al Shabaab de controle over Dinsor had wanneer u het land verliet (zie gehoor CGVS, dd 27/03/2014, p 18) aangezien uit diezelfde informatie blijkt dat Ethiopische en Somalische troepen de stad hadden overgenomen. Daar u deze essentiële machtswisseling heeft gemist, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw vermeend verblijf in Dinsor.**

Wanneer de PO u vraagt 'Hoe de verhouding was tussen Al Shabaab en de clan Dabare?' verklaart u 'Er zijn geen specifieke afspraken. Het is zoals andere clans. Sommigen steunen ze, anderen zijn er tegen.' Wanneer de PO vervolgens vraagt 'Waren er bepaalde spanningen tussen hen?' zegt u 'Nee. Ze kunnen niet vechten. Al Shabaab is heel krachtig.' (zie gehoor CGVS, dd 27/03/2014, p 18). Ook hier komt uw antwoord weinig doorleefd over. Immers, uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat in augustus 2011 er spanningen waren tussen Dabarre clan en Al-Shabaab. Deze had de plaatselijke gemeenschap bevolen met nuttige dieren bij te dragen aan de kosten van de oorlogsvoering. Begin juli 2011 had Al Shabaab al het grootste gedeelte van de militaire uitrusting en wapens van de clan in beslag genomen waardoor de mogelijkheden van de Dabare om zich te verzetten tegen Al Shabaab zeer beperkt waren. **Indien u werkelijk tot de Dabare clan zou behoren die in Dinsor woonde, kan van u worden verwacht dat u op de hoogte bent van deze spanningen.**

Verder ontbreekt het nogmaals aan enige vorm van doorleefdheid wanneer blijkt dat u 'Mohamud Haji Ibraahim' niet kent (zie gehoor CGVS, dd 23/03/2014, p 20). Hij werd in augustus 2011 immers benoemd tot waarnemend eerste minister en minister van buitenlandse zaken van de Somalische regering en behoort tot de Dabarre clan. **Er mag van u, die beweert tot de Dabarre clan te behoren immers wel verwacht worden dat u –op zijn minst- enige herkenning toont bij het horen van zijn naam.**

Ten tweede is uw geografische kennis over uw beweerde regio van herkomst, Dinsor, te wensen overlaet. U verklaart dat u sinds uw geboorte tot bij uw vertrek op 9 mei 2013 steeds in Dinsor heeft gewoond (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 3). U woonde er steeds in dezelfde straat, in de wijk Hawl Wadag (zie gehoor CGVS, dd 27/03/2014, p 7), op ongeveer 15 minuten stappen van het MSF ziekenhuis dat is gesitueerd naast de landingsstrook (zie gehoor CGVS, p 8). Wanneer u werd gevraagd of de landingsbaan werd gebruikt voor vliegtuigen, zegt u 'neen' (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 10). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd 'De hele tijd dat u er woonde, nooit een vliegtuig zien landen?' zegt u 'Nooit. Ik weet niet wanneer ik jong was.' ook wanneer u wordt gevraagd 'Heeft MSF de airstrip niet gebruikt?' zegt u 'neen' (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 10). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat telkens wanneer het 'East African Air 'Grand Caravan' vliegtuig, dat is gecharterd door MSF in Dinsor land, het moeilijk is om dit niet te horen. Uw verklaring dat de landingsbaan buiten gebruik is, strookt niet met bovenstaande informatie. Bovendien blijkt dat er dermate veel lawaai mee gemoeid is, dat het onmogelijk is om het niet te horen. **Aangezien u verklaart dat u in de dichte omgeving van de landingsbaan woont, is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat deze wel degelijk in gebruik was op het moment dat u er verklaart te hebben gewoond.** Ook wanneer u wordt gevraagd wanneer er honger heerste in Dinsor, verklaarde u dat dit in 2009 was (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 6). Wanneer de PO u verder vraagt '2009, was dat enige tijd dat er hongersnoods was in Dinsor?' zegt u 'Die kan ik me herinneren. Het is mogelijk dat er andere periodes waren' (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 8). Nogmaals is het niet aannemelijk dat iemand die in Dinsor woonde zich niet beter kan herinneren wanneer er een dergelijke hongersnood heerste, maar wel perfect kan situeren wanneer ze Engelse les heeft gevolgd. Immers uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de situatie in Dinsor erbarmelijk was. Het feit dat u verklaart 'We hadden ook een winkel en mijn vader werkte soms. We hadden een manier om te overleven.' (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 7) wijzigt niets aan het feit dat men toch kan veronderstellen dat u op de hoogte was van de ernst van de hongersnood.

De vaststelling dat u eenvoudige feiten uit uw dagelijkse leefwereld ontbeert, zoals de machthebbers bij uw vertrek en het functioneren van de landingsbaan, maakt dat de kennis die u wel tentoon spreidt - zoals uw clankennis, omliggende dorpen- veeleer ingestudeerd dan spontaan en doorleefd overkomt.

Het door u voorgelegde document kan bovenstaande conclusies niet wijzigen. Vooreerst dient opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. Documenten hebben enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, doch kunnen op zichzelf evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas herstellen.

U legt een **geboortebewijs** voor, uitgegeven te Dinsor op 27/02/1992. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat documenten die werden uitgereikt na de omverwerping van Siad Barre in 1991 niet meer worden aanvaard als officieel, en dus rechtsgeldige documenten. De geboorteaakte die u voorlegt, bevat bovendien geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen

niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal afgelegde, kan evenmin de hierboven geformuleerde conclusies wijzigen. Dat u de Somalische taal machtig bent, vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat het Somalisch immers niet alleen in Somalië wordt zelf gesproken, maar dat het eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië voorkomt, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermist u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) in samenhang met artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster als volgt:

"- Volgens het CGVS is de kennis van Verzoekster met betrekking tot de socio-politieke situatie in Dinsor zeer beperkt en daarenboven niet correct.

Verzoekster stelt dat zijn als vrouw in een islamitisch land sterk opgesloten leefde. Zij kreeg privélessen in koran, islam en Engels. Zij had geen toegang tot televisie, internet of kranten. Bijgevolg was zij niet geïnformeerd omtrent alles wat er zich in haar omgeving afspeelde. Het is een misvatting van het CGVS dat Verzoekster op de hoogte zou zijn van wat de socio-politieke toestand door dit uitsluitend af te leiden uit het feit dat zij privé-onderwijs genoot. Dit onderwijs mag niet worden gelijkgeschakeld aan westers onderwijs waar een brede waaier van domeinen wordt gezien (geografie, geneeskunde, vreemde talen, wiskunde,...) en waar de actualiteit niet wordt geschuwd.

Wat betreft de aanwezigheid van Ethiopische troepen in haar land, stelt Verzoekster dat zij nooit Ethiopische militairen heeft gezien. Dit mag niet verwonderen, gezien het feit dat zij zich quasi nooit buitenhuis vertoonde, met uitzondering van de luttele momenten dat zij inkopen deed op de plaatselijke markt. Verzoekster stelt dat zij enkel leden van Al Shabaab zag, die in burgerkledij gewapend rondwaarden, maar geen militairen. Overigens beklemtoont zij dat zij nooit schietpartijen heeft gezien. Zij stelt dat er wel Ethiopische militairen aanwezig waren in 2006, maar niet in de periode waarvan melding wordt gemaakt door het CGVS (met name december 2012). Zij heeft nooit lijken op straat gezien als gevolg van schietpartijen tussen enerzijds Al Shabaab en anderzijds het Ethiopisch leger. Zij herinnert zich wel de eenmalige gebeurtenis van een vrouw die publiekelijk zweepslagen kreeg door Al Shabaab leden omdat zij niet islamitisch genoeg was. Achteraf heeft zij vernomen dat deze vrouw aan haar verwondingen is bezwaken.

- Volgens het CGVS is het ongeloofwaardig dat Verzoekster tot de Dabare clan zou behoren, vermits zij niet op de hoogte is van de onderlinge spanningen tussen clanleden van Dabare en Al Shabaab.

Verzoekster stelt dat er in het verleden slechts een aantal mensen tegen Al Shabaab waren, maar deze werden onmiddellijk gedood. Aangezien Al Shabaab heel machtig is en over uitgebreid militair materieel beschikt, is het onmogelijk voor clanleden om hiertegen in opstand te komen.

- Volgens het CGVS ontbreekt het Verzoekster aan doorleefdheid omdat zij niet Mohamud Haji Ibraahim kent.

Verzoekster stelt dat zij de naam van de eerste minister wel kent, maar deze in Somalië wordt uitgesproken als Mohamud Mahmoed Haji Ibraahim. Verder preciseert zij dat zij de eerste minister nooit heeft ontmoet en dus niet persoonlijk kent.

- Volgens het CGVS heeft Verzoekster een zeer beperkte kennis over haar beweerde regio van herkomst, Dinsor.

Verzoekster stelt dat, voor de komst van Al Shabaab, de landingsstrook veelvuldig werd gebruikt voor transport. Sindsdien heeft zij echter geen vliegtuigen meer zien gebruikmaken van de landingsstrook. Zij stelt dat Al Shabaab dit heeft verboden. De uitspraak van Verzoekster dat zij zich sinds de komst van Al Shabaab niet kan herinneren dat de landingsbaan werd gebruikt, strookt dus wel degelijk met de werkelijkheid.

Wat betreft de hongersnood, stelt Verzoekster dat zij nooit honger heeft geleden. Er zijn in het verleden wel incidenten geweest waarbij mensen uit de voedingswinkel van haar vader trachten te stelen, maar haar vader loste dit altijd op. Als Somalische jonge vrouw, die op dat ogenblik ongehuwd was, werd zij volledig afgeschermd van het dagelijks leven en mocht zij met andere mannen geen contact hebben overeenkomstig haar islamitisch geloof. Er kan van Verzoekster moeilijk worden verwacht dat zij op de hoogte is van de hongersnood wanneer zij op dit ogenblik in haar leven volledig binnenshuis woonde. De verplaatsingen naar de markt, waarvan eerder sprake, dateren van na de periode van 2009. Verzoekster was in 2009 echter nog minderjarig.

- Verzoekster heeft voldoende informatie aangedragen tot ondersteuning van haar asielrelaas

Verzoekster heeft alle redelijke inspanningen geleverd om documenten aan te brengen tot ondersteuning van haar asielrelaas, en het CGVS dient naast de neergelegde documenten de asielaanvraag van Verzoekster ook te beoordelen in het licht van haar afgelegde verklaringen voor het CGVS. Het asielrelaas van Verzoekster is in zijn geheel bekeken coherent, plausibel en stemt overeen met feiten die welbekend zijn over het land van oorsprong, zodat het asielrelaas van Verzoekster geloofwaardig is en blijft. Zelfs zonder documenten moet het mogelijk zijn om op basis van de mondelinge verklaringen te worden erkend."

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster als volgt:

"Verzoekster is afkomstig uit Somalie en heeft bij indiening van haar aanvraag tot asiel uitdrukkelijk verklaard dat haar leven in gevaar is.

[...]

Voortdurende schendingen van mensenrechten zijn in Somalie trieste realiteit, en de lokale autoriteiten zijn niet bij machte op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitmijnen naar een andere regio binnen Somalie is evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Deze situatie blijft tot op de dag van vandaag voortduren en is een algemeen bekend gegeven zodat ook de commissaris-generaal hiervan op de hoogte dient te zijn.

Ter illustratie haalt Verzoekster de volgende internetartikelen aan van Amnesty International waar de actuele situatie in Somalie gedetailleerd wordt beschreven:

[...]

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk en ontegensprekelijk dat wanneer Verzoekster zou terugkeren naar Somalie er een reëel risico is van ernstige schade en hij zich niet onder de bescherming van de lokale Somalie kan, of wegens dat risico, wil stellen. Bijgevolg dient de vraag van Verzoekster tot subsidiaire bescherming gegrond te worden verklaard, en minstens in overweging te worden genomen."

2.1.3. In een derde middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster het volgende:

"[...]

Voortdurende schendingen van mensenrechten zijn in Somalie trieste realiteit, en de lokale autoriteiten zijn niet bij machte op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitmijnen naar een andere regio binnen Somalie is evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Deze situatie blijft tot op de dag van vandaag voortduren en is een algemeen bekend gegeven zodat ook de commissaris-generaal hiervan op de hoogte dient te zijn.

Door afwijzing van de asielaanvraag van Verzoekster wordt hij de facto gedwongen het Belgisch grondgebied te verlaten, waardoor hij zich zou blootstellen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in Somalie. Hierdoor wordt art. 3 EVRM geschonden."

2.1.4. In een vierde middel beroept verzoekster zich op de schending van “het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 “betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”.”

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster als volgt:

“Verzoekster meent dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing, gelet op de elementen van het administratief dossier, niet deugdelijk zijn, gezien zij feitelijk onjuist zijn en falen naar recht en, dienvolgens, de bestreden beslissing niet kunnen dragen.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de bestreden beslissing, zeker gelet op de zorgvuldige afweging van de belangen van Verzoekster, niet voldoende zorgvuldig werd voorbereid, zodat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, schendt.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 “betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen” vloeit voort uit de schending van voorgaande middelen.”

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoekster de schending inroept van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, duidt zij niet aan welke artikelen van deze wet zij geschonden acht. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) haar kennis met betrekking tot de socio-politieke situatie in Dinsor zeer beperkt en daarenboven niet correct is, (ii) haar geografische kennis over haar beweerde regio van herkomst te wensen overlaat, (iii) het door haar voorgelegde geboortebewijs de voorgaande conclusies niet kan wijzigen, en (iv) het feit dat zij de Somalische taal spreekt, evenmin de voorgaande conclusies kan wijzigen.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij.

Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoekster aanvoert dat zij als vrouw in een islamitisch land sterk opgesloten leefde en geen toegang had tot televisie, internet of kranten, dient opgemerkt dat de bestreden beslissing terecht stelt: *“U verklaart dat uw vader truckchauffeur was, (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 5) dat uw broer een winkel had in Dinsor (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 7), dat u buitenshuis kwam om naar de markt te gaan (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 8), dat u uw familie in Misra opzocht (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 10) en dat u bovendien gedurende drie maanden, in 2011, Engelse lessen in een privé-school kreeg (zie gehoor CGVS, dd 27/03/2014, p 4). Dat u een beperkte leefwereld had in de Somalische maatschappij, kan aldus niet worden aangenomen: u verplaatste zich buitenshuis, u kreeg de gelegenheid om privé-onderwijs te krijgen en zowel uw vader als uw broer moeten uitgebreid op de hoogte zijn geweest van de socio-politieke toestand.”* Dat het onderwijs dat zij volgde, niet te vergelijken is met het onderwijs in het Westen, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoekster blijkens haar verklaringen in staat geacht kan worden niet “sterk opgesloten” te hebben geleefd zoals zij in onderhavig verzoekschrift stelt. Dat zij geen toegang had tot internet, televisie of kranten, is daarenboven niet te rijmen met haar verklaringen dat zij verschillende van de door de *protection officer* tijdens haar eerste gehoor genoemde personen van de televisie kende (gehoorverslag CGVS 27 maart 2014 (hierna: gehoor I), p. 19-20).

Verder dient opgemerkt dat het internetartikel van *Amnesty International* waarnaar verzoekster verwijst, niet van aard is de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) te weerleggen. Verder brengt verzoekster geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie onjuist of achterhaald is.

Waar verzoekster stelt dat zij nooit Ethiopische militairen heeft gezien maar enkel leden van Al Shabaab die in burgerkledij gewapend rondwaarden, dat zij nooit schietpartijen heeft gezien, dat er in 2006 wel Ethiopische militairen aanwezig waren en dat zij zich een incident herinnert, doet verzoekster geen afbreuk aan de informatie in het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) waaruit blijkt dat mede dankzij Ethiopische troepen Al Shabaab werd verdreven uit Dinsor in de nacht van 16 december 2012 en dat Ethiopische en Somalische troepen de stad hadden overgenomen. Hoger kwam reeds vast te staan dat haar bewering dat zij quasi nooit buitenshuis kwam, ongeloofwaardig wordt geacht, zodat zij zich hier niet op kan beroepen om haar gebrekkige kennis te rechtvaardigen. Dit klemt des te meer daar verzoekster verklaarde dat zij sinds haar geboorte tot haar vertrek in 2013 in Dinsor woonde (gehoor I, p. 3), zodat zij de aanwezigheid van Ethiopische troepen in december 2012 zeker nog moet hebben meegemaakt indien zij werkelijk van Dinsor afkomstig is. Hier voegt zich nog aan toe dat verzoekster stelde dat Al Shabaab nog de controle had over Dinsor op het moment dat zij Somalië verliet (gehoor I, p. 18), hetgeen in ernstige mate afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar bewering uit Dinsor afkomstig te zijn.

Waar verzoekster stelt dat aangezien Al Shabaab heel machtig is en over uitgebreid militair materieel beschikt, het onmogelijk is voor clanleden om hiertegen in opstand te komen, dient erop gewezen dat dit geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat redelijkerwijze kan verwacht worden dat, indien verzoekster werkelijk tot de Dabare-clan behoort en uit Dinsor afkomstig is, zij op de hoogte is van spanningen tussen de Dabare-clan en Al Shabaab in augustus 2011, zoals blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’).

Dat verzoekster de eerste minister van Somalië niet persoonlijk kent en hem nooit ontmoet heeft, is geen reden om de naam van een dergelijke publieke figuur niet te kennen. Dat zij de eerste minister kent als “Mohamud Mahmoed Haji Ibraahim”, doet geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij dezelfde publieke persoon ook onder de naam “Mohamud Haji Ibraahim” (her)kent, *quod non in casu* (gehoor I, p. 19).

Waar verzoekster stelt dat zij nooit vliegtuigen heeft zien gebruikmaken van de landingsstrook en dat Al Shabaab dit verboden heeft, stelt de bestreden beslissing echter terecht als volgt: *“U verklaart dat u sinds uw geboorte tot bij uw vertrek op 9 mei 2013 steeds in Dinsor heeft gewoond (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 3). U woonde er steeds in dezelfde straat, in de wijk Hawl Wadag (zie gehoor CGVS, dd 27/03/2014, p 7), op ongeveer 15 minuten stappen van het MSF ziekenhuis dat is gesitueerd naast*

de landingsstrook (zie gehoor CGVS, p 8). Wanneer u werd gevraagd of de landingsbaan werd gebruikt voor vliegtuigen, zegt u 'neen' (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 10). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd 'De hele tijd dat u er woonde, nooit een vliegtuig zien landen?' zegt u 'Nooit. Ik weet niet wanneer ik jong was.' ook wanneer u wordt gevraagd 'Heeft MSF de airstrip niet gebruikt?' zegt u 'neen' (zie gehoor CGVS, dd 26/06/2014, p 10). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat telkens wanneer het 'East African Air 'Grand Caravan' vliegtuig, dat is gecharterd door MSF in Dinsor land, het moeilijk is om dit niet te horen. Uw verklaring dat de landingsbaan buiten gebruik is, strookt niet met bovenstaande informatie. Bovendien blijkt dat er dermate veel lawaai mee gemoeid is, dat het onmogelijk is om het niet te horen. Aangezien u verklaart dat u in de dichte omgeving van de landingsbaan woont, is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat deze wel degelijk in gebruik was op het moment dat u er verklaart te hebben gewoond." Het louter ontkennen van de informatie in het administratief dossier zonder ook maar enig stuk bij te brengen waaruit blijkt dat deze informatie onjuist of achterhaald is, is geen dienstig verweer. Integendeel, dat verzoekster in onderhavig verzoekschrift stelt dat de landingsstrook voor de komst van Al Shabaab veelvuldig gebruikt werd, is tegenstrijdig aan haar verklaring tijdens haar gehoor dat zij nooit een vliegtuig heeft weten landen (gehoorverslag CGVS 26 juni 2014, p. 10).

Dat verzoekster zelf nooit honger heeft geleden en dat zij in 2009 nog minderjarig was, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat iemand die in Dinsor woonde, zich niet beter kan herinneren wanneer er een hongersnood heerste in Dinsor, daar uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de situatie in Dinsor erbarmelijk was.

Er dient opgemerkt dat verzoekster geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing: *"Het door u voorgelegde document kan bovenstaande conclusies niet wijzigen. Vooreerst dient opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. Documenten hebben enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, doch kunnen op zichzelf evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas herstellen.*

U legt een geboortebewijs voor, uitgegeven te Dinsor op 27/02/1992. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat documenten die werden uitgereikt na de omverwerping van Siad Barre in 1991 niet meer worden aanvaard als officieel, en dus rechtsgeldige documenten. De geboorteaakte die u voorlegt, bevat bovendien geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal afgelegde, kan evenmin de hierboven geformuleerde conclusies wijzigen. Dat u de Somalische taal machtig bent, vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat het Somalisch immers niet alleen in Somalië wordt zelf gesproken, maar dat het eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië voorkomt, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier)." Deze motieven worden dan ook als vaststaand beschouwd.

Gelet op het voorgaande stelt de bestreden beslissing terecht als volgt: *"De vaststelling dat u eenvoudige feiten uit uw dagelijkse leefwereld ontbeert, zoals de machthebbers bij uw vertrek en het functioneren van de landingsbaan, maakt dat de kennis die u wel tentoon spreidt - zoals uw clankennis, omliggende dorpen- veeleer ingestudeerd dan spontaan en doorleefd overkomt."*

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de

vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet zij enig verband met haar persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoekster maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende haar voorgehouden verblijf in Dinsor, Somalië. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend. In de bestreden beslissing kon bijgevolg op wettige wijze tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus worden besloten, doordat het voor de commissaris-generaal vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoeksters verblijfplaatsen en verblijfssituatie de jaren voor haar beweerde vertrek.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS